

การพัฒนาคุณภาพปลั้วพันธุ์ไฮยาคัมเพื่อการจำหน่ายแบบปลั้วหวาน

พนม เกิดแสง*

จากที่เคยรับปากว่าจะแนะนำไม้ผลเมืองหนาวของสถานีวิจัยคอยปุย จังหวัดเชียงใหม่ อีกชนิดหนึ่ง คือปลั้ว เมื่อครั้งที่ผมและทีมงานผลิตวีดิทัศน์ได้ขึ้นไปเยี่ยมชมงานวิจัยของสถานี 2-3ปีก่อนมานแนะนำท่านผู้สนใจ เล่าสู่กันฟังนั้นก็ยังไม่มีโอกาสเนื่องจากต้องแวะเวียนไปยังที่อื่นๆตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า จนมาสบโอกาส เอาคราวนี้ที่ทางสำนักส่งเสริมและฝึกอบรมได้จัดให้มีการนำชมทัวร์เกษตรทางภาคเหนือเมื่อกลางปีที่ผ่านมาจึงได้นำมาแนะนำท่านทำกินในครั้งนี้ครับ

ปลั้ว (*Diospyros kaki* L.) เป็นไม้ผลกิ่งร้อน มีการปลูกมานานแล้วในประเทศไทย โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงราย จากการสอบถาม ทราบว่านำมาปลูกครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2471 พันธุ์ที่ปลูกทั้งหมดนำมาจากประเทศจีนในรูปของหน่อมีอยู่ 5-6 สาย พันธุ์เป็นปลั้วผลทั้งหมด สายพันธุ์เหล่านี้เป็นสายพันธุ์ที่ให้ผลแล้วสามารถรับประทานได้ ส่วนพืชอื่นที่อยู่ในสกุลเดียวกันนี้ (*Diospyros*) มีอยู่มากมายซึ่งเป็นพืชท้องถิ่นของไทยเรา มีอยู่มากกว่า 40 ชนิด เช่น มะปลั้ว รัญ ดับเต่า กล้วยเมียง จีนเขา กล้วยถาญี ตะโก มะเกลือ ฯลฯ การใช้ประโยชน์ก็แตกต่างกันไป บางชนิดรับประทานไม่ได้ บางชนิดก็รับประทานได้แต่ไม่นิยมรับประทานกัน ปลั้วที่นำเข้ามาปลูกในตอนแรกนี้ได้กระจายไปปลูกตามแหล่งต่างๆของประเทศไทย แต่ก็ไม่แพร่หลายนักเนื่องจากมีข้อจำกัดของการขยายพันธุ์ เนื่องจากสมัยก่อน การขยายพันธุ์ค่อนข้างยาก ต้องอาศัยการชำราก หรือต้นที่เกิดจากแผลที่ราก(เกิดแผลที่รากแล้วจะเกิดต้นอ่อนบริเวณแผลขึ้นมาได้)และรสชาติที่ฝาดของผลปลั้วเอง ปลั้วมีมากมายหลายพันธุ์ ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของขนาด รูปทรง รสชาติและสีผิวของผลตลอดจนการใช้ประโยชน์

*นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คุณวรวิทย์ ยี่สวัสดิ์ นักวิจัย(ชำนาญการ)

สถานีวิจัยคอกยูนย สถาบันคั้นคว่ำและพัฒนาระบบนิเวศเกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และผู้เขียน

การผลิตพลับในประเทศไทยปัจจุบันที่นิยมปลูกเป็นการค้า ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย โดยมีมูลนิธิโครงการหลวงเป็น

หน่วยงานส่งเสริม พันธุ์ที่ส่งเสริมปลูกมากที่สุดคือพันธุ์พี 2 ซึ่งเป็นพลับฝาดที่ต้องนำไปผ่านกรรมวิธีการจัดการความฝาดก่อนจำหน่าย รองลงมาเป็นพลับหวาน (พันธุ์ฟูยู) ซึ่งจำหน่ายผ่านฝ่ายตลาดมูลนิธิโครงการหลวง และเกษตรกรจำหน่ายเองในท้องตลาด มูลนิธิโครงการหลวงจะมีมาตรฐานคุณภาพผลผลิตสูงกว่าผลผลิตที่เกษตรกรจำหน่ายเอง ราคาจำหน่าย ณ ปัจจุบันพันธุ์ฟูยูราคาประมาณ 100 บาทต่อกิโลกรัม พันธุ์พี 2 ราคาโดยเฉลี่ย 30 บาท ตามเกณฑ์มาตรฐานที่มูลนิธิโครงการหลวงกำหนด

คุณวรวิทย์ ยี่สวัสดิ์ เป็นผู้หนึ่งที่ทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาคุณภาพพลับสายพันธุ์ต่างๆอย่างต่อเนื่องได้กล่าวถึงการ

แบ่งชนิดพลับไว้ว่า พลับมีมากมายหลายพันธุ์ ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของขนาด รูปทรง รสชาติและสีผิวของผลตลอดจนการใช้ประโยชน์ โดยในทางพืชสวนได้แบ่งพลับออกเป็น 2 ชนิด คือ พลับฝาด (Astringent) เนื้อผลจะมีรสชาติฝาดขณะที่เนื้อผลแข็งกรอบ และพลับหวาน (Non-astringent) เนื้อผลจะมีรสชาติหวานขณะที่เนื้อผลแข็งกรอบแต่ถ้าร่อนผลสุกแดงนึ่มแล้ว ก็สามารถรับประทานสดได้โดยไม่ต้องได้รับการผสมเกสร (Parthenocarpic fruit)

เป็นผลได้โดยไม่ต้องได้รับการผสมเกสร (Parthenocarpic fruit)

ปัญหาของพลับพันธุ์ Hyakume ที่ปลูกอยู่โดยทั่วไปมักมีการร่วงของดอก และผลสูง ในขณะที่เดียวกันผลที่ได้ก็มีขนาดเล็กไม่ใหญ่มาก มีเมล็ดน้อย เนื่องจากเมล็ดซึ่งเป็นแหล่งสร้างฮอร์โมนที่มีผลต่อการแบ่งตัวและการขยายขนาดของเซลล์ที่ประกอบขึ้นในเนื้อผล และคุณภาพของผลจะดี พลับพันธุ์นี้มีข้อด้อยคือสีของผลและผิวผลไม่สวย โดยจะมี สีเขียวในส่วนของไหล่ผล สีเหลืองบริเวณก้นผล และบริเวณผิวจะมีลายสีน้ำตาลแตกลายงา

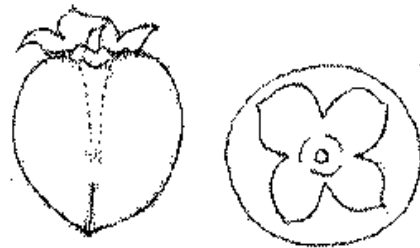
บริเวณผิวไม่สวยจะมีลายสีน้ำตาลแตกลายงา

เมล็ดน้อยเนื้อออกสีวารสชาติฝาด

ด้วยเหตุนี้คุณวรวิทย์ ยี่สวัสดิ์ จึงได้ทำการพัฒนาคุณภาพพลับพันธุ์ไฮยาคัม โดยวิธีการช้ วยผสมเกสร (hand pollination) ซึ่งจะทำให้ เปอร์เซ็นต์การติดผลดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ การผสมเกสรตามธรรมชาติ มีเมล็ดเพิ่มขึ้น สีเนื้อออก น้ำตาลอมแดงซึ่งมีรสชาติหวาน โดยไม่จำเป็นต้องนำไปผ่านกระบวนการขจัดความฝาด ทำให้จำหน่ายได้ราคาสูงเช่นเดียวกับ พลับหวาน

พลับพันธุ์ Hyakume

พลับพันธุ์ Hyakume มีลักษณะค่อนข้างยาวคล้ายหัวใจ น้ำหนักประมาณ 150-250 กรัม และถ้ามีการติดเมล็ดจะเป็น พลับที่มีเนื้อผลรสชาติดี เนื้อของพลับพันธุ์ Hyakume เมื่อมีเมล็ดแล้ว เนื้อจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดง บริเวณผิวจะมีรอยแตก ลายงาเล็ก ๆ

บริเวณผิวจะมีลายสีน้ำตาลแตกลายงา

ถ้ามีการติดเมล็ดเนื้อจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดง

การดูแลพลับนั้นคุณวรวิทย์กล่าวว่า ก่อนที่พลับจะเริ่มแตกตาในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ต้องรีบให้ปุ๋ย โดยใช้ปุ๋ยคอก(มูล โค) จำนวน 10 กิโลกรัมต่อต้น ผสมด้วยปุ๋ยวิทยาศาสตร์ สูตร 16-16-16 จำนวน 100-200 กรัมต่อต้น (มากขึ้นขึ้นอยู่กับขนาด ของต้น) ใส่บริเวณชายพุ่ม ขุดเป็นร่องลึกครึ่งหน้าจอบ กลบปุ๋ยลงในดินแล้วให้น้ำตาม ช่วงนี้พลับจะแตกใบอ่อนออกมามาก ต้องคอยระวังเรื่องแมลง โดยเฉพาะเพลี้ยอ่อน และแมงอีนูนมากัดกินยอดอ่อน ฉีดพ่นด้วย Sevin 85 ป้องกันไว้ก่อนทุก 7-10 วัน ต่อครั้ง ใส่ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ สูตร 12-24-12 จำนวน 100 กรัมต่อต้น บริเวณชายพุ่มอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการช่วยกระตุ้นการแตก ตาดอก

ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคมพลับก็จะแตกตาแทงยอดออกมาพร้อมทั้งใบและดอก เมื่อดอกเริ่มบานจึงหยุดการฉีดพ่นสารเคมีป้องกันโรค-แมลง

ภายในเดือนเมษายน พลับก็จะติดผลหมดแล้ว หากมีโรคหรือแมลงรบกวนก็จะใช้สารเคมีเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ชนิดของโรค-แมลงนั้นๆ แต่ทุกครั้งควรผสมด้วยปุ๋ยเกล็ดทางใบสูตร 0-0-50 อัตราส่วน 400 กรัมต่อน้ำ 200 ลิตร และทุกครั้งที่ฉีดพ่นสารเคมีหรือปุ๋ยทางใบจะผสมด้วยสารเสริมประสิทธิภาพ(Adjuvant) เพื่อช่วยให้สารเคมีกระจายครอบคลุมพื้นที่ใบได้มากขึ้นทั้งหน้าใบและหลังใบ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของสารเคมีและปุ๋ยทางใบได้อย่างเต็มที่ ทำให้สามารถป้องกันศัตรูพืชได้ผลมากขึ้น และสามารถช่วยทำให้การให้ปุ๋ยเกล็ดทางใบสำหรับการบำรุงผล มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สารช่วยกระจายที่ใช้จะช่วยลดการตีงของน้ำ ทำให้สารละลายติดพื้นที่ใบพืชได้ทั่วถึง ในระหว่างที่ผลพลับยังไม่เปลี่ยนสีปัญหาแมลงศัตรูยังมีไม่มาก

เมื่อพลับเริ่มเปลี่ยนสีคือช่วงปลายเดือนมิถุนายนจะเริ่มมีศัตรูมากขึ้น เช่น นก ค้างคาว กระแต กระรอก ป้องกันโดยใช้หุ่นไล่กา รวมทั้งการห่อผลด้วยถุงพลาสติกใส แมลงที่สำคัญมากอีกชนิดหนึ่งคือ แมลงวันผลไม้ (Fruit Fly) ทางสถานีวิจัยคอกปุ๋ยจะใช้สารเมทิลยูจินอลรูปด้วยลาลี ไลโนลอลงดักแมลง หรือขวดบรรจุน้ำมันพืชตัดแปลง ก็สามารถดักแมลงวันทองได้เป็นอย่างดี

การติดเส้นลวดสีไว้แสดงว่าเป็นพลับที่ได้รับการช่วยผสมเกสร

การเก็บเกี่ยวและคุณภาพผล

ผลพลับเมื่อเริ่มติดผลใหม่ ๆ จะมีสีเขียวเข้ม แล้วจะเริ่มเปลี่ยนสีเมื่อผลใกล้แก่โดยจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง เหลืองส้ม ส้มและสีแดงนึ่มในที่สุด การเปลี่ยนสีผิวผลของพลับ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการเพิ่มของน้ำตาลและการลดลงของความแข็งของผลคุณวรวิทย์แนะนำให้สังเกตจากการเปลี่ยนสีผิวของผล โดยปกติให้เก็บเกี่ยวเมื่อสีผิวของผลเปลี่ยนสีประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์(เฉพาะพันธุ์ไฮซาคัม) แต่ถ้าเป็นพันธุ์ P2 (XICHU) ให้เก็บเกี่ยวเมื่อสีผิวของผลเปลี่ยนสีประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์เช่น พันธุ์ฟูยู และชิงชู เก็บเกี่ยวเมื่อผลมีการพัฒนาอย่างเต็มที่ทั้งขนาดและสีผิว โดยสีผิวจะออกสีส้ม ส่วนในพลับพันธุ์ไฮซาคัมสีผิวออกสีเหลืองส้มก็เก็บเกี่ยวได้แล้ว ในประเทศไทยเรา พลับสามารถเก็บเกี่ยวได้ช่วงกลางเดือนกรกฎาคมเป็นต้นไปจนถึงประมาณเดือนกันยายน แล้วแต่สายพันธุ์

วิธีการเก็บที่ดีที่สุด คือการตัดกิ่งตรงข้ามผลหลุดจากต้น โดยมีกลีบเลี้ยง(calyx) ติดมาด้วย การเก็บโดยการดึงหรือบิดผลจากต้นก็ทำได้ แต่ไม่ดี เพราะอาจทำให้ผลเสียหายและกิ่งของลำต้นฉีกขาด แต่เกษตรกรที่ปลูกพลับ จะเก็บพลับโดยการดึงหรือบิดผลจากต้นเพราะสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติ ผลเมื่อเก็บมาแล้วต้องระวังอย่างดี เพื่อหลีกเลี่ยงรอยครูดหรือถลอก ซึ่งทำให้ผลมีตำหนิ ทำให้คุณภาพของผลและราคาต่ำลง

การใช้ต้นตอของพลับ

ปัจจุบันใช้ต้นตอพันธุ์เต้าซื่อ (*D.lotus*)ซึ่งเป็นต้นตอที่นำเข้ามาจากประเทศไต้หวัน เป็นต้นตอที่ใช้ผลิตต้นกล้าพลับทั่วไป และไม้ท้องถิ่นของเราเอง เช่น บะก้วยถาญี (*D.glandulosa*)ซึ่งมีขึ้นอยู่ทั่วไปบริเวณภูเขาทางภาคเหนือ ก็สามารถใช้เป็นต้นตอพลับได้ แต่มีข้อเสียคือการเจริญเติบโตของต้นจะช้ากว่าพันธุ์เต้าซื่อ โดยพันธุ์เต้าซื่อใช้เวลาเจริญเติบโต 1 ปี ก็สามารถที่จะใช้เปลี่ยนยอดได้แล้วในขณะที่พันธุ์บะก้วยถาญีต้องใช้เวลาอย่างน้อย 2 ปี

การตัดแต่งกิ่ง

ต้นตอของพลับ

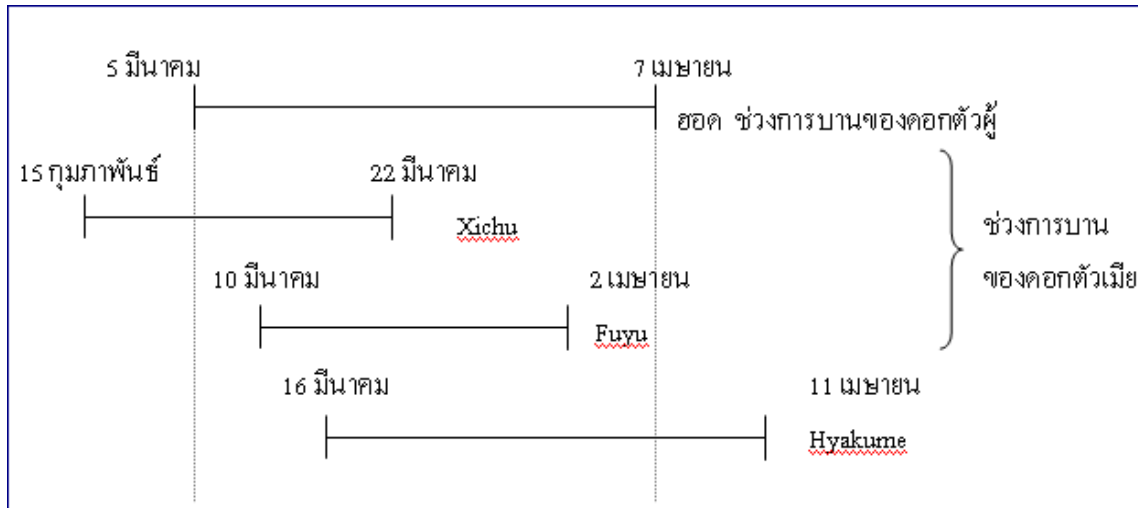
เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยว ก็จะย่างเข้าสู่ฤดูหนาวประมาณเดือนพฤศจิกายน ใบพลับก็จะเริ่มเปลี่ยนสีจากสีเขียวเป็นสีเหลืองน้ำตาลตามลำดับ และค่อยๆ ร่วงจนหมดเหลือแต่กิ่งก้าน พลับก็จะเข้าสู่การพักตัว ช่วงนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะทำการตัดแต่งกิ่ง (Pruning) เพราะพลับไม่มีใบมีแต่กิ่งจึงทำให้มองเห็นสภาพต้นได้ชัดเจนและสะดวกในการทำงาน จึงทำการตัดแต่งกิ่งประจำปีของพลับในระหว่างที่พักตัว เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะแตกตาในฤดูกาลใหม่ต่อไป

การช่วยผสมเกสร (hand pollination)

ในสภาพตามธรรมชาติพลับพันธุ์ Hyakume จะมีดอกตัวผู้น้อย ฉะนั้นในการช่วยผสมเกสร ต้องมีต้นที่สามารถให้เกสรตัวผู้ได้มากๆ จากการศึกษาวิจัยคุณวรวิทย์ได้ใช้พลับพันธุ์ฮอด พันธุ์หงเหมย และพันธุ์ซุรุ โนโก๊ะ เป็นตัวให้เกสรตัวผู้ เนื่องจากพบว่าทั้ง 3 พันธุ์ดังกล่าวให้เกสรตัวผู้ในปริมาณมากและครอบคลุมตลอดการบานของดอกตัวเมีย โดยการปลุกสลับกันระหว่างต้นขนาด 4*4 เมตร

พลับพันธุ์ฮอดที่ใช้เป็นตัวให้เกสรตัวผู้ จะมีช่วงการบานของดอกตัวผู้ประมาณ 1 เดือน คือช่วงต้นเดือนมีนาคมถึงต้นเดือนเมษายนของทุกปี ช่วงเวลาที่ให้เกสรตัวผู้ ดีที่สุด อยู่ในช่วงเวลา 08.00-10.00 น. ช่วงเวลานอกเหนือจากนี้ก็ให้เกสรได้เหมือนกันแต่จะน้อยลง โดยเริ่มให้เกสรเวลา 06.00 น. และสิ้นสุดเวลา 23.00 น.

จากผังจะเห็นว่า การให้เกสรตัวผู้ของพันธุ์ฮอดเหมาะกับพันธุ์ Fuyu ส่วนในพันธุ์ Xichu และ Hyakume การบานของดอกจะครอบคลุมได้บางส่วน การจะคลุมมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมด้วย โดยเฉพาะอุณหภูมิจะทำให้ช่วงการพร้อมผสมกันของดอกแปรเปลี่ยนไป

การเก็บเกสรตัวผู้ จะเก็บโดยเด็ดดอกตูม

ฝัองลมค้างคิน

เกาะเอาละอองเกสรเก็บในหลอดแก้วปิดฝาแล้วเก็บใน Desicator (โหลแก้วปิดสนิทที่บรรจุสารดูดความชื้น อยู่ภายใน)

จะเก็บรักษาได้นานประมาณ 5-7 วัน แต่ถ้าเอาเกสรไปใช้ทันทีก็ไม่จำเป็นต้องเก็บ

ในการช่วยผสมเกสร คุณวราวิทย์แนะนำเทคนิคการช่วยผสมเกสรให้ได้ผลดีนั้นดอกตัวเมียต้องเป็นดอกที่มีอายุ ก่อนบาน 1 วัน จนถึงหลังบาน 1 วัน (มีช่วงเหมาะสำหรับการผสม 3 วัน) เพราะหลังจากนี้แล้วการยอมรับการผสมของดอกตัวเมียจะน้อยลง โดย ใช้พู่กันขนาดเล็ก (เบอร์ 0) แตะละอองเกสรแล้วนำไปแตะบนยอดเกสรตัวเมีย (Stigma) แล้วติดเครื่องหมายเป็นลวดสีไว้ที่ขั้วดอกเพื่อแสดงว่าเป็นผลที่ได้รับการช่วยผสมเกสร

โดยปกติ การผสมในธรรมชาติปรากฏว่าพันธุ์ Fuyu และ Hyakume จะมีจำนวนเมล็ดเฉลี่ยประมาณ 2 เมล็ดต่อผล และในพันธุ์ Xichu มีเพียง 0.4 เมล็ดต่อผล แต่หลังจากการช่วยผสมแล้วปรากฏว่าในทุกสายพันธุ์ดังกล่าวมีเมล็ด

เฉลี่ย 6 เมล็ดต่อผล จะเห็นว่ามีจำนวนเมล็ดเพิ่มขึ้นมาก ข้อดีที่เกิดจากการผสมเกสรแล้วติดเมล็ดคือ การร่วงของดอกและผลลดต่ำลง ในขณะที่น้ำหนักต่อผล เพิ่มมากขึ้น และคุณภาพในด้านรสชาติของผลพลับบอร์ยกว่าในทุกสายพันธุ์ที่ไม่ผสมเกสร โดยเฉพาะในพันธุ์ Hyakume สามารถที่จะผลิตเพื่อการจำหน่ายแบบพลับหวานได้ เนื่องจากในพันธุ์ Hyakume ถ้ามีเมล็ดตั้งแต่ 4 เมล็ดต่อผลขึ้นไป จะทำให้หวานทั้งผล ซึ่งรสชาติของพันธุ์นี้ จะหวานกรอบร่อยกว่าพันธุ์ Fuyu (หวานแหลมกว่า)

เมล็ดที่เพิ่มขึ้นทำให้มีรสหวาน

เมล็ดน้อยเนื้อสีออกสีเขารสฝาด

ในส่วนการร่วงของดอกและผลพลับ พบว่าในทุกสายพันธุ์ที่ศึกษา ดอกที่ได้รับการช่วยผสมเกสร จะมีเปอร์เซ็นต์การร่วงน้อยกว่า โดยการร่วงของดอกและผลที่ไม่ได้รับการช่วยผสมเกสร จะร่วงมากในช่วง 1 เดือนหลังจากดอกบาน หลังจากนั้นแล้วเปอร์เซ็นต์การร่วงของผลจะลดน้อยลงในทุกสายพันธุ์ จะเห็นว่าการร่วงของดอกและผลในทุกสายพันธุ์ ที่ไม่ได้รับการช่วยผสมเกสรจะมีความแปรปรวนสูง แต่ในส่วนที่ได้รับการช่วยผสมเกสร การร่วงของดอกและผลจะมีความแปรปรวนต่ำ

ในด้านราคาขายจากการพัฒนาคุณภาพพลับพันธุ์ไฮยาคิมเพื่อการจำหน่ายแบบพลับหวาน จากแปลงปลูกของสถานีวิจัยคอกปุ๋ยที่ผ่านกระบวนการช่วยผสมเกสรนอกจากคุณภาพจะดีขึ้นมีผลใหญ่ รสชาติของเนื้อหวานกรอบและมูลค่าการจำหน่ายผลผลิตสูงขึ้นมาก คือมีราคาสูงถึง กิโลกรัมละ 250-300 บาทเลยทีเดียว ทั้งนี้ยังไม่พอกับความต้องการของผู้บริโภค อีกทั้งยังลดขั้นตอนการขจัดความฝาด อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลพลับเน่าเสียง่าย

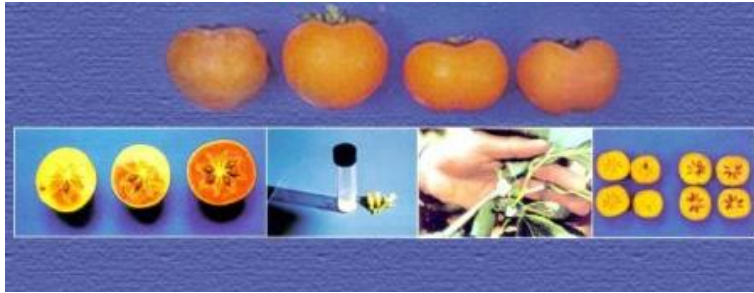
ขนาดของผลพลับมีความสำคัญมาก สำหรับการใช้บริโภคภายในประเทศไทย มูลนิธิโครงการหลวงได้จัดแบ่งเกรดต่างๆ ในแต่ละสายพันธุ์ตามตารางดังนี้

พันธุ์	% ความสุกแก่	เกรดพิเศษ	เกรด 1	เกรด 2
P2 (XICHU)	80	≥ 120 กรัม (ตำหนิ 5 %)	100-119 กรัม (ตำหนิ 5 %)	85-99 กรัม (ตำหนิ 5 %)
ฟูยู (FUYU)	80	≥ 120 กรัม	≥ 120 กรัม (ตำหนิ 5 %)	110-119 กรัม (ตำหนิ 5 %)
ไฮยากัม (HYAKUME)	70	≥ 250 กรัม (ตำหนิ 5 %)	200-249 กรัม (ตำหนิ 5 %)	150-199 กรัม (ตำหนิ 5 %)

ปัจจุบันผลผลิตกลับยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค มีการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทุกปี เนื่องจากการผลิตกลับจำเป็นต้องปลูกบนพื้นที่สูงที่มีอากาศหนาวเย็นเท่านั้น จึงเป็นอีกหนึ่งความภาคภูมิใจของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พัฒนาคุณภาพกลับ จนเป็นที่นิยมไม่แพ้ผลไม้จากต่างประเทศ

สามารถชมและชิมกลับสดๆจากแปลงของสถานีซึ่งเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มีผลผลิตออกมาก และเพื่อประกันความผิหวังควร สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ คุณวิสิฐ กิจสมพร หัวหน้าสถานีวิจัยคอยปูย หรือ คุณวรวิทย์ ยี่สวัสดิ์ นักวิจัย(ชำนาญการ) สถานีวิจัยคอยปูย สถาบันค้นคว้าและพัฒนากระบวนการผลิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เลขที่ 174 หมู่ 12 ถนนศรีวิชัย ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ (053) 211-142 ในวันและเวลาราชการ

หรือหากท่านที่สนใจข้อมูลในรูปแบบ วีซีดี เรื่อง การพัฒนาคุณภาพผลผลิตพันธุ์ไฮยาคัมเพื่อการจำหน่ายแบบพลับ
หวาน สามารถติดต่อสั่งซื้อได้ที่ สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ลาดยาว จตุจักร กทม. 10900

โทร 02-5792294 และ 02-9428460 ต่อ 500 หรือ http://www.eto.ku.ac.th/etowmv/ebook_tamkin.html

ฉบับหน้าจะแนะนำท่านไปดู การปลูกกระท้อนหวานของดีเมืองลพบุรี ครับ